

گزارش صعود به قله علم کوه از مسیر حصارچال با ارتفاع ۴۸۵۰ متر

مشخصات برنامه:

تاریخ اجرای برنامه : ۲۶ و ۲۷ تیر ماه ۹۳

سرپرست و امداد گر برنامه : خانم زهرا ایاتی

راهنما: اهورا ستوده

جلودار: زهرا ایاتی

عقب دار: حیدر حیاتبخش

کوهیار اقا: محمد امین معصومی

کوهیار خانم: هورا اهنگر

تعداد نفرات : ۳۴ نفر (۹ نفر خانم و ۲۵ نفر آقا)

مبدأ : منطقه تنگه گلو

مقصد : قله علم کوه به ارتفاع ۴۸۵۰ متر

هنگامی که به بالای کوهی رسیدید تازه آغاز بالا رفتن است... همه آنچه در خلقت است در درون شماست و آنچه در درون شماست در خلقت است....

موقعیت جغرافیایی:

« علمکوه در ۲۰ کیلومتری جنوب غربی شهر کلاردشت و در استان مازندران قرار گرفته است. رودبارک و کلاردشت نزدیکترین شهرهای استان مازندران به این منطقه و پراچان و طالقان نزدیکترین شهرها در استان تهران به علمکوه هستند. از جبهه شمالی این کوه مشرف به کلاردشت و در جبهه جنوبی نیز این کوه مشرف به طالقان است. »

مقدمه:

منطقه علم کوه و تخت سلیمان با بیش از ۴۰ قله بالای ۴۰۰۰ متر یکی از مناطق حائز اهمیت از لحاظ کوهنوردی محسوب می شود. علم کوه نیز به ارتفاع ۴۸۵۰ متر دومین قله بلند کشورمان، با دیواره مشهور خود در این منطقه واقع شده است. این قله از جهت شمال به قله شانمکوه، از جنوب به قله خرسان، از شرق به قله های شاخک متصل است. دیواره شمالی آن بزرگترین و بلندترین دیواره کوه های کشور می باشد و از کف یخچال علمچال در حدود ۷۰۰ متر ارتفاع دارد. سه یخچال عظیم، در جهت های مختلف این کوه واقع شده است که عبارتند از: یخچال علمچال در شمال، یخچال هفتخان در غرب، یخچال خرسان در جنوب.

علمکوه در حدود یک قرن پیش یعنی در سال ۱۲۸۱ خورشیدی برای نخستین بار توسط یک گروه آلمانی به نام برادران ((مولر)) شناسایی شد.

گزارش صعود به قله علم کوه:

طبق برنامه اعلام شده سه ماه دوم سال نود و سه گروه اوا رامسر مبنی بر صعود به قله علم کوه جمعی از اعضای این گروه و مهمانان سراسر کشور (۳۴ نفر) به سرپرستی خانم زهرا ایاتی در آغازین ساعات روز ۲۷/۴/۹۳ در میدان شهرداری رامسر گرد هم جمع شده و پس از مشایعت گرم از سوی دیگر اعضای گروه و مهمانان سوار بر خودرو دو مینی بوس که به همین منظور تهیه شده بود شدند.

روز اول (۲۷/۴/۹۳):

با به حرکت درآمدن خودرو در ساعت ۵:۳۰ و عبور از شهرهای تنکابن و کلاردشت و پشت سر گذاشتن جاده زیبا و حیرت انگیز جنگلیگروه در ساعت ۸:۲۰ به قرارگاه فدراسیون رودبارک(با

ارتفاع ۱۵۴۶ متر) رسید و به منظور صرف صبحانه در این قرارگاه در محیطی صمیمی و خاطره انگیز توقف نمود. ساعت ۹:۲۰ پس از حرکت مجدد و پشت سر گذاشتن جاده خاکی ساعت ۱۰:۱۰ به قرارگاه ونداربن و ساعت ۱۲ به انتهای مسیر کوهستانی منطقه تنگه گلو رسیدیم...

از اینجا کار ما به صورت جدی آغاز می شد. پس از تجهیز و آماده کردن کوله های خود در حدود ساعت ۱۲:۳۰ گروه حرکت خود را آغاز نمود. در طول مسیر گذر از مناطق بکر و زیبای کوهستانی و همچنین عبور از یخچالهای علم کوه و برخورد نسیم دل نشین کوهستان حس زیبایی به جان ما می بخشید. گروه در ساعت ۱۵:۰۰ به منطقه حصارچال (ارتفاع ۳۷۰۰ متر) وارد شد که به علت تعطیلات جمعیت مشتاق کثیری از کوهنوردان را میزبانی می نمود. در این منطقه به دلیل وجود یخچالهای متعدد با کمبود آب مواجه نمی شویم و پس از برپا کردن چادرها و برقراری کمپ و صرف نهار با اجازه سرپرست برنامه به همراه دوستم ساعت ۱۷:۰۰ صعود به قله مرجیکش با ارتفاع ۴۵۸۰ متر برای هم هوایی شروع کردیم و پس از رسیدن در ساعت ۱۸:۱۵ به قله و گرفتن چند عکس به سمت کمپ برگشتیم که ساعت ۱۹:۰۰ به محل چادرها رسیدیم... هوا کم کم رو به تاریکی می رفت و سردتر میشد. بعد از صرف شام جلسه ای جهت آخرین سفارشات به منظور صعود فردا برگزار گردید.

روز دوم (۹۳/۴/۲۸) :

ساعت ۵:۰۰ صبح برای صرف صبحانه بیدار شدیم و بعد از آمادگی ساعت ۵:۴۵ به سمت قله حرکت کردیم... هر چند مسیر صعود سخت و دارای شیبهای بسیار تند بود اما در آخر در ساعت ۱۲ ظهر بعد از حدود ۶ ساعت کوهپیمایی سنگین و با اتحاد و یکپارچگی مثال زدنی موفق به صعود قله ۴۸۵۰ متری علم کوه شدیم و پس از گذران حدود نیم ساعت در بالای قله و گرفتن عکس یادگاری مسیر فرود را به سمت کمپ حصار چال را پیش گرفتیم. در ساعت ۱۶:۳۰ هنگام رسیدن به کمپ مورد استقبال گرم سایر هموردان مستقر در کمپ قرار گرفتیم که بسیار روحیه بخش بود. پس از اندکی استراحت و برچیدن چادرها تمامی اعضای گروه در ساعت ۱۷:۱۵ به سمت تنگه گلو حرکت و در ساعت ۱۹ به تنگه گلو رسیدیم و بعد از سوار شدن اعضای گروه در مینی بوس ساعت ۱۹:۴۰ به سمت رودبارک حرکت و در ساعت ۲۱:۴۵ به رودبارک رسیدیم و بعد از گذشتن از مسیر زیبای جنگلی و شهرهای کلاردشت و تنکابن ساعت ۱۲:۰۰ شب به رامسر رسیدیم.

یک روز خوب دیگر با صعود موفق دیگر کنار دوستان اوایی و دوستان سراسر کشور...

جا داره از تمامی دوستان و سرپرست گروه اوا رامسر خانم ایاتی و همچنین دوستان و هموردان خوب خودم در گروه دامون و آقای رسولی سرپرست مهربان این گروه که با دلگرمی و تشویق هاشون مشوق من بودن تشکر ویژه می کنم...

با آرزوی سلامتی و موفقیت برای همه ی دوستانم و گروهم دامون...

محمد امین معصومی